

[Skjærbæk.]

højer det Bidrag, der skal ydes til Invaliddefonden, men vi har ønsket at gaa et lille Skridt videre, for saaledes stærkere at betone, at Invalideforsikringen er dog noget i Retning af en Forsikring.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvorledes man kunde tænke sig at gennemføre en Folkeforsikring ved Hjælp af Præmier, der dækkede den Risiko, der var, enten disse Præmier nu helt eller delvis skulde betales af de forsikrede eller til en vis Grad af det offentlige; men jeg skal antyde, at der efter min Mening er Mulighed for uden noget stort administrativt Apparat at knytte en, om man vil kalde det saa, frivillig Forsikring til den nuværende Invalideforsikring ved forøgede Indbetalinger til Invalideforsikringsfonden. I saa Fald vilde denne faa større Indtægter. Om man saa skulde gaa den Vej at opsamle nogle af disse Indtægter i en Fond, eller om man vilde have Tillid til, at det danske Samfund som Helhed vil kunne klare de fremtidige Ydelser af de til enhver Tid værende Indtægter, skal jeg lade staa hen — i Øjeblikket opsamler man jo ikke Reserver i Invaliddefonden.

Jeg skal tillade mig at sige nogle Ord om et Par af de Ændringsforslag, vi fra konservativ Side har stillet; idet jeg i øvrigt skal henvise til Betænkningen. Vi har foreslaaet en beskeden Moderskabsforsikring, det vil sige en Hjælp ud over, hvad der i Øjeblikket ydes af Sygekassen, idet vi har ment, at det er et naturligt Supplement til den egentlige Sygekassehjælp, og at der er en særlig Grund til at yde denne Hjælp, fordi man i ret stort Omfang har givet Hjælp til de Kvinder, der har erhvervsmæssigt Arbejde uden for Hjemmet, og som af den Grund, at de venter et Barn, er nødt til at afbryde deres Arbejde. Enhver Fødsel betyder Vanskeligheder i et Hjem, der er Trang til større Hjælp baade før og efter Fødselen, og vi har med det Ændringsforslag, vi har stillet, prøvet paa at give Udtryk for, at der bør ydes Hjælp paa dette Punkt. Vi har ikke ment, der skulde gives Anvisning paa særlig Tilvejebringelse af Midler hertil, idet vi har ment, at Midlerne kunde komme ind ved en ganske ringe Forhøjelse af det almindelige Sygekassekontingent og ved en Forøgelse af Statskassens Bidrag til Dækning af Dagpenge. Vi har i øvrigt ogsaa med vort Forslag om Forhøjelse af Bidrag til Invaliddefonden givet Anvisning paa flere Midler. Der har ikke været Lejlighed til at drøfte dette nærmere i Udvalget, hvad jeg for saa vidt beklager, men der er henvist til, at dette Spørgsmaal

skulde overvejes af Befolkingskommissionen.

Der er et andet Punkt, der heller ikke er blevet drøftet i Udvalget, men som godt kunde trænge til lidt nærmere Drøftelse. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt man har handlet rigtigt over for de Invalidere, som er under den Alder, i hvilken man faar Aldersrente, ved gennemgaaende at stille dem lige med Aldersrentenydere med Hensyn til Indtægtsgrænse og den Slags. Vi har faaet et længere Andragende fra Invalidernes Organisationer, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Enkeltighed. Jeg mener i øvrigt, at der er et Problem her, som ikke i Længden lader sig afvise.

Hvad angaar Forholdet mellem de nydende Medlemmer i Sygekasserne og dem, der kun er bidragydende, kan jeg i det hele henholde mig til, hvad de foregaaende Talere har sagt. Ogsaa jeg mener, at de Medlemmer, som efter deres Indtægtsforhold kan være nydende Medlemmer af Sygekasserne, ogsaa bør bidrage, saaledes som det er fastsat ved Lovgivningen og ved Sygekassernes Vedtægter, og jeg tror, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, at hvis det bliver almindeligt i Befolkningen at mene, at man kan faa de samme sociale Goder uden at svare sine Præmier til de sociale Forsikringer, saa vil der være stor Fare for, at de Ordninger, der er opstillet, vil blive undergravet.

Ændringsforslaget om, at Udgifterne til Fribefordring skal kunne gøres til Genstand for mellemkommunal Refusion, kan vi tiltræde, og vi kan særlig gøre det, fordi det er en Lettelse i Landkommunernes Udgifter.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at stille større Beløb til Raadighed til Ydelse af skønmæssige Tillæg, har vi ment, at man ikke burde gaa ud over den nuværende Grænse, de 5 pCt., medmindre det bliver saaledes ordnet, at vedkommende Kommune selv bærer den Merudgift, der medgaaer, op til 7½ pCt. af Aldersrentens Beløb.

Hvad angaar Tilskud til billige Boliger til Aldersrentenydere, skal jeg bemærke, at der inden for det Parti, jeg tilhører, har vist sig en hel Del Betænknelighed ved i det hele taget at komme ind paa, hvad man kan kalde Naturalydelser til de gamle, idet man har sagt saaledes: Hvis man først begynder at yde billige Boliger, bliver ved det næste Skridt, at der skal ydes gratis eller billigere Lys og Brændsel og maaske ogsaa billigere Forplejning, og derfor har